

кжщитѣ си и хукнало да бѣга на кждѣто му видать очитѣ. Нѣ тѣй като не било освѣтлено добрѣ за силата на работа на кѣмъ кждѣ да бѣга; то и бѣганието непринесло голѣма полза, защото едни хукнали да бѣгатъ да са криатѣ въ двороветѣ на полицнитѣ Ново-Загорски бѣгати, други въ други дворове и махли, трети кѣмъ село Инджекьой, четвърти кѣмъ село Кортенъ и подиритѣ на русцитѣ, които само тѣ имали добрата участъ да сполучатъ въ бѣганието си и да са отгърватъ отъ ржцѣтѣ и пожѣтъ на турскитѣ изедници башибозуци, кои избѣгнади на татѣтъ.

Верѣдъ общото смущение въ градѣтъ на жителитѣ му ето че са явило тукъ-тамъ пожаръ въ нѣкой кжщи, плѣвници и дюкани, щото кой е далъ огньтъ? — Туй остава още и до сега неизвѣстно за всички, но той е запаленъ съ цѣль, или да са даде страхъ на турцитѣ да избѣгатъ съвсѣмъ изъ градѣтъ, или тѣ съ туй искажъ причина да развалатъ равновѣсието съ българитѣ; та отъ недовѣрие и ненавистъ кѣмъ тѣхъ, да сполучатъ да са даде съ туй общъ знакъ кѣмъ грабежъ и неправедни убийства. Слѣдъ огньтъ са появяватъ и гасители и тукъ-тамъ пазители на своята стока, а пакъ други напротивъ грабители на чуждото отъ турскитѣ башибозуци; та са издигнало обща врѣва, гдѣто единъ съ другъ немогатъ да са споразумѣятъ въ общата бѣда на цѣлий градъ. Верѣдъ общото недоумѣние на грабежитѣ изъ градѣтъ, зачуло са извѣстието, че Реуфъ Паша бивший министръ на мореплаваннето пристигналъ часѣтъ около 9¹/₂ — 10 по турски въ врѣме на битвата съ единъ отрядъ войска пѣша и конница изъ Сливенъ за уталожване на общото безпокойствие въ градѣтъ, (а споредъ разказа на П. Димитра и Славя Балчовъ, само войска, а той самъ дошелъ часа по три на станцията вечерта, гдѣто далъ заповѣдъ за распореджането на войската и замналъ на другия день, по на кждѣ, неизвѣстно), гдѣто веднага миналъ исподъ него на станцията, та распоредилъ войската си, която малко по малко обиколила цѣлия градъ заедно съ башибозуцитѣ отъ всички страни и прѣбвиражъ исплашеното българско население, което искало да бѣга, но